

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 568/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог Република Србија – Високи савет судства – Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво РС – Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 439/19 од 07.08.2019. године, у седници већа одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 439/19 од 07.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 439/19 од 07.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 444/18 од 12.02.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужили на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 400 евра са законском затезном каматом почев од 12.02.2019. године до исплате, у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије. Истом пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле преко досуђених 400 евра до тражених 3.000 евра са припадајућом каматом у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије и обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 439/19 од 07.08.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиле се делимично усваја и првостепена пресуда се преиначава у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је обавезан тужени да тужили поред износа од 13.500,00 динара исплати и износ од 6.000,00 динара, док се у преосталом побиијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и непреиначеном делу одлуке о трошковима поступка жалба тужиоца одбија, а првостепена пресуда потврђује.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) прописано је да ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиле за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у поступку пред Привредним судом у Сомбору у предмету Ст 44/2010, а повреда овог права на страни тужиле је утврђена правноснажним решењем Привредног суда у Сомбору Р4 Ст 823/2018 од 28.05.2018. године. О праву тужиле на новчано обештећење и висини обештећења судови су одлучили применом чланова 22, 26. и 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року, досудивши јој новчано обештећење у износу од 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са припадајућом затезном каматом, док је у преосталом делу - за износ од 2.600 евра у динарској противвредности обрачунатој на исти начин, тужбени захтев одбијен као превисоко постављен. Тужила у садржини ревизије указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење, међутим, у пресуди која је приложена уз ревизију није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији као што је у овој парници, тако да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе. Висина новчаног обештећења одређује се у сваком конкретном случају према чињеницама и околностима случаја које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.10.2018. године са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року од 800 евра у динарској противвредности на дан исплате, а поднеском тужиле од 21.01.2019. године тужба је преиначена повећањем захтева за исплату, тако што је постављен захтев за исплату 3.000 евра у динарској противвредности.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак, као и да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. тог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, то је Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић